

Балада про мальви

Володимир Івасюк

Заснули мальви коло хати,
Їх місяць вийшов колихати.
І тільки мати не засне,
Мати не засне, –
Жде вона мене.

Приспів:

О, мамо рідна, ти мене не жди,
Мені в наш дім ніколи не прийти.
З мого серця мальва проросла
І кров'ю зацвіла.

Не плач, не плач, бо ти вже не одна,
Багато мальв насіяла війна.
Вони шепочуть для тебе восени:
"Засни, засни, засни, засни..."

У матерів є любі діти,
А у моєї – тільки квіти.
Самотні квіти під вікном,
Квіти під вікном
Заснули вже давно.

Приспів

Як сонце зійде – вийди на поріг,
І люди схиляться тобі до ніг.
Пройдися полем – мальви буйних лук
Торкнуться твоїх рук.

Життя – як пісня, що не віддзвенить.
Я в мальві знов для тебе буду жить.
Якщо ж я ласку не встигла принести –
Прости, прости, прости, прости.